

СИРИЈУС

Уређује: Издавачки одбор В.Н.Л.С, уредник издања: Брат Ч.В. Излази тромесечно и објављује радове браће из свих радионица.
Адреса: В.Н.Л.С, Старо сајмиште 66, Београд, e-mail: info@mason.org.rs, www.mason.org.rs

Број: 26, Година: VI, 15 decembar 2014, ИССН: 2217-6993

Bratski lanac je tema koja u poslednje vreme često inspiriše našu braću. Slično je i sa Pitagorinim bratstvom koje se neprekidno javlja kao tema još od prvih brojeva "Sirijusa". Interesantno je da na istu temu i poznate činjenice imamo sasvim različite tekstove pri čemu je svaki od njih zanimljiv na svoj način. Autori unose svoja razmišljanja i identičnoj temi daju svoj lični pečat. Tu se krije lepota slobodnog zidarstva. Prava je šteta što svi mi koji ih ovde čitamo nemamo priliku da sadržaj čujemo uživo od samih autora.

Po kvalitetu tekstova, pred vama je jedan od najboljih brojeva "Sirijusa". Brat M.Š. iz Rumunije, poslao nam je svoj rad "The Union Chain", tako da uspevamo da održimo i međunarodni karakter našeg zajedničkog projekta. Iako je decembar kao i uvek pretrpan raznim dešavanjima, proslavama, slavama i godišnjicama, uređivački odbor se iskreno nada da ćete naći vremena da pročitate i ovaj broj.

Sadržaj:

Zalutaloj braći.....	2
Zbog čega slobodno zidarstvo nije organizacija sektnog karaktera	3
Pitagorejci i njihova uloga u jačanju masonske zajednice	6
Bratski lanac kao energija između braće.....	8
Prikaz "Masonskog priručnika" autora D.Č., izdavač VNLS, na orjentu Beograd, 6013 G.I.S.	10
The chain of union (the union chain).....	15

ZALUTALOJ BRAĆI

Ovaj rad je posvećen svoj onoj Braći koja skreću sa masonskog puta i onoj braći koja su ušla u ovu našu poštovanu obedijenciju ne shvatajući, na žalost, u potpunosti sa čim imaju posla.

Zaboravljaš, dragi moj Brate, da nisi došao ovde da se boriš protiv mene, već protiv sebe. Ne gledaj koliko smo različiti, već koliko smo isti. Možda nismo iste boje kože, iste nacije, vere, obrazovanja, političkog ili nekog drugog ubeđenja, ali to ne treba da bude prepreka našem bratskom odnosu. Lepota je u različitosti. Suprotno mišljenje nije problem, već lepota čovečanstva, lepota stvaranja, lepota koju nam je dodelio Veliki Arhitekta Univerzuma. Zato ne huli. Ne trudi se da mi nametneš svoje mišljenje i govoriš kako pogrešno razmišljam. Ne postoji pogrešno razmišljanje. Postoji moje i tvoje. Okreni pogled ka svetlosti. Prestani da gledaš u mene. Ja sam tu da ti pomognem koliko mogu. Bolje dobro razmisli o svojim manama. Popričajmo o njima i o načinu kako da svoje mane, svoje loše osobine ublažiš, a svoje vrline istakneš, pojačaš. Poštuj i živi u skladu sa masonskim dekalogom i konstitucijom. Neguj i širi bratsku ljubav, a ne mržnju. Ne zaboravi, dragi moj Brate, da si se onog trenutka kada si navukao rukavice i opasao keclju obavezao da svoj rad u savezu i ceo svoj život usmeriš ka ljubavi, istini, pravičnosti i čovečnosti. Ne pričaj kako imam skrivene namere, jer ti izgledam ćutljivo, kao da nešto loše smeram prema tebi, prema našoj Braći. Zar se ne sećaš da u dekalogu piše da slušaš mnogo, a pričaš malo. Vidim, nosiš masonski prsten i masonsku ogrlicu, a bio si do sada na jednom radu u ovoj poštovanoj loži od svoje inicijacije. Video sam skoro i jedno dete ogrnuto doktorskim mantilom, sa okačenim stetoskopom oko vrata kako se igra.

Gledam njega, vidim tebe. Ne zna dete s čim se igra i šta predstavlja to što ima na sebi i koliku odgovornost ima oprema koja je na njemu i kakvu svetinju predstavlja. Ne znaš ni ti, šta činiš, dragi moj Brate. Kako ne shvataš da mi nije bitno da li sam prvi, treći ili trideset treći stepen jer ovde nisam zbog toga. Ovde sam da radim na sebi, kako bi mojoj Braći i meni bilo bolje, pa i celom našem profanom okruženju. Ne shvataš. Ne zaboravi, dragi moj Brate, da ako svako okreći svoju kuću u belo, grad će biti beo, da ako svako sredi svoje dvorište, svoju ulicu, grad će biti čist. Ako se svako izbori sa sobom, znaš šta sledi... Dragi moj Brate, STAVI OGLEDALO ISPRED NIŠANA! Zapamti da čovek ima pravo gledati drugog čoveka odozgo, samo onda kada mu pomaže da ustane. Ne kažem da ideš odavde. Neću te tako lako pustiti jer mi trebaš. Trebaš mi da se udružimo kako bi svi zajedno napredovali. Možda ti deluje smešno da pridajem toliki značaj ovoj našoj maloj loži, našim sastancima, ali ako zajedno uspemo, onda ćemo moći naš Bratski lanac da prenesemo na ceo svet. Ako smo mi uspeli, uspeće i ostali. Zar to nije poenta?

Pričam ti jednostavnim jezikom da bi me shvatio. Pričam ti iskreno, od srca, na opštu radost svih nas. Ništa ti loše ne želim. Brat si mi. Zasuči rukave i prioni na rad. Mnogo posla nas čeka. Tek smo počeli, a sat otkucava. Vрати se na stazu kojom bi trebao da koračaš. I hodaj, HODAJ BRATE MOJ. Malim ali sigurnim koracima. Koračaj ka svetlosti i zapamti veliku zapovest slobodnog zidarstva: "Ko kaže da je na svetlu, a mrzi svog brata, ostao je i dalje u tami."

Brat D.L.

Poštovana Loža "Bratstvo", Šabac

ЗБОГ ЧЕГА, СЛОБОДНО ЗИДАРСТВО, НИЈЕ ОРГАНИЗАЦИЈА, СЕКТНОГ КАРАКТЕРА

Краљевска уметност својом симболиком нас између осталог упућује и на спо знају друштвене структуре заједнице и света. Овде ћемо у сажетој форми покушати да изложимо одговор на једно од питања за које бисмо могли рећи да је "на корист слободног зидарства" и као такво примерено разматрању. Браћа у многим иностраним обедијенцијама већ су често разматрала и давала компетентне одговоре на питање: "Да ли је масонерија секта"? Међутим, таква разматрања у нашој средини још увек недостају, те би овај текст требало сматрати скромним покушајем да се ова празнина бар мало попуни...

За разумевање овог питања пре свега нам је потребна оперативна дефиниција именице "секта". Позната је чињеница да нам етимологија ове речи латинског порекла нуди два могућа решења: глагол "secare" који означава одвајање и глагол "sequi" који се односи на следбеништво. Изван стручних кругова појам "секте" се углавном везује за групе и организације религијског карактера иако је критеријуме сектног деловања могуће открити и у многим другим друштвеним интеракцијама: медицини, пословању, едукацији... итд. Зато данас и нема неког општеприхваћеног значења именице "секта", а организације таквог типа препознају се кроз манипулативну делатност и последице по личност и заједницу. У наставку ћемо изложити неке од критеријума које стручњаци препознају као индикаторе сектног деловања, а ради боље прегледности иза сваког од тих критеријума компаративно ћемо изложити принципе деловања братства слободних зидара.

1. Већина секти без било каквих критеријума тежи да има што већи број чланова.

Слободно зидарство по правилу све "добре људе на добром гласу" препознаје као потенцијалну браћу, али никога не регрутује у своје редове - напротив, пријем подразумева испуњење многих значајних критеријума кандидата који слободном вољом изразе жељу да се придруже

братству. Укратко, у братство није ни мало лако ући, али је врло лако могуће из њега изаћи.

2. Секте теже да људе одвоје од породице и пријатеља или да у своје редове уведу читаве породице.

Наше братство од кандидата захтева безусловну и безрезервну подршку његове породице пре пријема у ложу. У регуларну масонерију жене се не примају ни под каквим условима, док мушки потомци сваког брата имају одређена права и олакшице при пријему, али не и обавезу да се придруже братству.

3. Секте често имају неумерене захтеве и теже експлоатацији својих чланова.

Будући брат је пре пријема у ложу увек детаљно обавештен о свим финансијским и другим обавезама које га очекују у братству. Осим тога, сви ванредни захтеви према браћи по правилу се изглашавају у ложама, на демократски и транспарентан начин. Иницијативе браће се вреднују и поштују, а по правилу се никоме не намећу било какве обавезе које би повредиле слободу или морал човека.

4. Секте често имају харизматске вође и одређене доктрине које намећу као апсолутне и неупитне истине и не толеришу различитост идеја и мишљења.

Сва браћа су једнака у правима и обавезама, а у зависности од искуства обављају различите дужности и функције на корист својих ложа и читавог братства. Не постоје обавезујуће верске или идеолошке доктрине као ни било каква врста "сталног руководства". Једине фиксне обавезе су оне које су прописане ритуалом, али су сви ритуали потпуно подложни тумачењима било ког брата, без обзира на време проведено у одговарајућем степену (на пример нови ученици

се често већ непосредно након пријема охрабрују да на корист све браће понуде сопствена искуства и доживљаје с пријема).

5. Секте своје законе и правила често постављају изнад закона државе и друштвеног морала.

Сви масони се у више наврата обавезују на поштовање закона и симбола сопствене државе, као и да сву своју делатност усмере на корист читаве заједнице. Регуларна масонерија није парадржавни нити антидржавни ентитет, али је отворена ка свим видовима конструктивне међународне сарадње и превазилажења свих, а посебно верских и идеолошких сукоба.

6. Неке секте се баве хуманитарним и друштвеним радом, али им овакве активности често служе као покриће за илегалне или друштвено проблематичне делатности.

Хуманитарна делатност није приоритетни задатак масонерије. Међутим, то не значи да масонерија на дискретан и ненаметљив начин не узима учешћа у разним хуманитарним делатностима које сматра доприносом укупној градњи друштва заснованог на духовности, традицији и толеранцији.

7. У хијерархијску структуру секти кооптирају се најпослушнији или најбескрупулознији чланови без јасних критеријума, а одлуке о судбини заједнице се доносе на нетранспарентан начин.

Масонска хијерархија није у функцији власти него одражава степени духовне зрелости и искуства сваког брата. Критеријуми овог напредовања су потпуно транспарентни и меритократски и у суштинској су сагласности са породичним

и грађанским дужностима сваког грађанина.

Свакако, могли бисмо пронаћи и много више критеријума и одговора, али сматрамо да је овај кратак преглед довољно илустративан у истицању суштинских разлика између секташких и масонских организација. Масонерија нема задатак да одваја него да спаја, нема мисију да следи било какве пролазне идеологије, већ да чува и преноси освештане традиције на којима почива сакрални поредак света и да увек буде покретач благотворних процеса духовне и интелектуалне обнове тријумфа људског духа над природом и материјом. Масонерија спаја супротности не у циљу њиховог поништавања него у циљу оплемењивања читаве целине која је по Аристотеловим речима "више од простог збира својих делова".

Велика Национална Ложа Србије
Оријент Београд
Ложа Слобода
6014 Године Истинске Светлости
Брат А.П.

PITAGOREJCI

I

NJIHOVA ULOGA

U JAČANJU MASONSKE ZAJEDNICE

Osnovna teza mog rada jeste da se može uspostaviti veza/razumevanje masonskih simbola na osnovama autohtonog filozofskog učenja koje nudi Pitagorejska škola. Četiri su ključne premise koje proističu iz Pitagorejske škole a na kojima zasnivam svoju pretpostavku. Prvo, to je princip monade, drugo, to je tetraktis, treće, to je metempsihoza, i četvrto, to je značaj zajednice kao moralnog i duhovnog jedinstva. Ovim redosledom ću i ukratko elaborirati simboličku simbiozu između Pitagorejaca i Masona.

Monada je osnovni kosmološki princip u Pitagorejaca. Ona označava 'počelo svih stvari', princip iz koga je sve nastalo. Monada je nedeljiva i osnov kosmogonijskog jedinstva, zato što objedinjuje ograničeno i neograničeno. Konačno, monada je osnov pluralističkog razumevanja univerzuma. Ukoliko se monada prikaže grafički, ona predstavlja krug sa centrom u sredini. Ovaj krug se idealno, i jedino može napraviti šestarom, jednim od najvažnijih masonskih simbola. I jednako kao i Pitagorina monada, šestar kreirajući krugove, definiše sferne površine koje se u ezoterijskom smislu razumeju kao veza sa nebeskim telima i nebom koje simbolizuje čovekovu duhovnu sferu. Drugim rečima, masonski šestar je simbol i predmetna manifestacija posredstvom koje se stvaraju 'monade', osnovni principi koji po pitagorejcima pluralistički izgrađuju kosmos.

Tetraktis je geometrijska figura koja nastaje deobom trougla nakon čega se unutar početnog trougla formiraju još devet

trouglova, te ih je u konačnom zbiru 10 (uključujući i prvobitni trougao). No, koncept nije ograničen, naime, od svakog novonastalog trougla može se na isti način proizvesti još devet trouglova, a onda se ovaj proces može nastaviti u nedogled. Drugim rečima, trougao je osnov za beskonačnost i savršenost i ima dimenziju apejrona (beskrajnosti). Trougao se sastoji iz uglova, a po masonskoj simbolici uglovi simbolizuju stepen spoznaje. Otud ugaonik i šestar kao masonski simboli predstavljaju ne samo alate za graditeljski zanat, već i materijalizovane artefakte koji određuju granice naše spoznaje. Ugaonik je pod 90 stepeni, a i šestar se otvara najviše do 90 stepeni, a ovo zato da budemo svesni granica vlastite spoznaje, iako je spoznaja po sebi neograničena; isto kao što i kosmos nema granica. Drugim rečima, spoj savršenstva, uglova i ograničene neograničenosti Pitagorejskog teatriksa je u jedinstvu sa istim principima koje simbolizuju šestar i uglomer.

Metempsihoza je stanje nepomućene i večne duše, kako su je Pitagorejci doživljavali. Ovo stanje se može zvati i ataraksijom, a postizanje ovog stanja je cilj svakog duhovnog bića koje teži savršenstvu. Jednako, i u masonskom učenju smo u obavezi da postignemo savršenstvo duše dovodeći je u stanje potpunog mira i sklada sa braćom, i kosmosom. Dovodeći stanje duše u stanje mira, vreme i prostor nestaju, a masonska zajednica na taj način ima karakter večnosti i nepropadanja. Uslov za postizanje stanja

duševnog mira je stalan rad na sebi i vlastitom duhovnom napretku.

Na kraju, ističem i način na koji su Pitagorejci razumievali vlastitu **zajednicu**. Oni su sebe smatrali boljim od ostalih, ali ne unižavajući ostale. Bili su zatvorena zajednica koja je počivala na bratstvu, podršci i moralnom jedinstvu. Unutar sebe su svi bili sa jedne strane jednaki, ali sa druge strane postojala je hijerarhija na čijem čelu je bio sam Pitagora (u nas, to je Veliki Majstor). Unutar pitagorejske zajednice nalazila su se dva kruga. Uzvišeni i blizu Pitagore bili su u unutrašnjem krugu, a oni u spoljnom krugu moraju vredno da uče i rade kako bi ušli u unutrašnji krug. Posebno je važno da hijerarhija nije ugrožavala bratstvo među članovima.

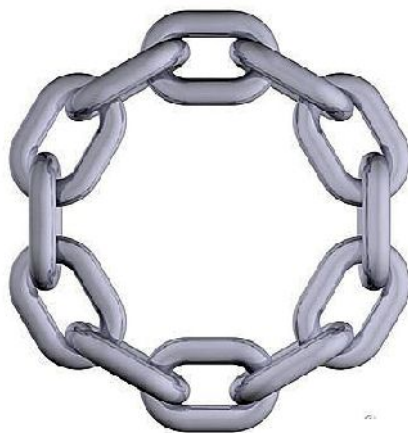
U Masonske loži hijerarhija i bratstvo supostojaju, a na čelu je Veliki Majstor. Delimo se na majstore, šegrote i učenike, a opet svi smo braća i u bratskom lancu. I kao što su Pitagorejci greškom pripisivali neki da su tajno i političko udruženje, neznani isto i Masonima pripisuju.

Mi masoni dugujemo Pitagorejcima privrženost moralnom kodu, osećanje za bratsku ljubav, obavezu da jedni drugima pomažemo, osećaj za kosmos i stvaralaštvo, svest o konačnosti i beskonačnosti, ideju duševnog mira, i ponajpre potrebu da gradimo i da se izgrađujemo. Simbolizam i etika pitagorejstva su u velikoj meri po značenju i značaju protkani masonskim simbolima i masonskim razumevanjem kosmosa i zajednice.

Br.M.B. UKU
Na Or. Kruševac
Novembar, 6014. G.I.S.

BRATSKI LANAC KAO ENERGIJA IZMEĐU BRAĆE

Činom polaganja Zakletve pred Oltarom, moju pažnju su privukla tri Velika Svetla Slobodnih Zidara: Sveta Knjiga, Ugaonik i Šestar. Vremenom sam spoznao njihove simbole: Svetu Knjigu kao simbol tradicije; Ugaonik kao simbol pravičnosti naših misli i dela (temelj moralnog zakona); Šestar kao alat za merenje uspeha (napretka) naših dela koja ćemo činiti u Slobodnozidarskom životu

Rame uz rame s ovim simbolima Slobodnih Zidara je bratski lanac koji označava jedinstvo Slobodnih Zidara širom zemljine kugle. To je energija - vezivna nit koja bratskom lancu daje posebnu vrednost, oplemenjujući bratske odnose, s jedne strane, i dajući posebnu čvrstinu lancu sjedinjujući duhovne i moralne vrednosti, s druge strane. Značaj ovog (simbola) Velikog Svetla Slobodnih Zidara shvatio sam samim činom polaganja Zakletve.

Nakon položene Zakletve za prijem u članstvo Slobodnih Zidara (prvog stepena škotskog obreda), i skidanja poveza s očiju u mislima su mi se urezale reči Časnog Starešine

Od tada pa do danas, duboko u meni tinja radoznalost da spoznam - osetim, mislim i delom uzvišenost i lepotu ovog simbola, sledeći poruku zakletve date pred Oltarom Velikog Neimara Svemira. Rukovodeći se ovim simbolom trudim se da mislim i delom, rečima, svesno - nesvesno ne učinim ništa što bi me kao člana Slobodnog Zidarstva ponizilo pred licem pravde Velikog Neimara Svemira.

Bratski Lanac, nije repa bez korena. On ima svoju prošlost, sadašnjost i budućnost. Da nije bratskog lanca sigurno se ni Slobodno Zidarstvo ne bi održalo ovoliko dugo. Veliki Slobodni Zidarski simboli, tri velika Svetla, uz (Mudrost, Snagu i Lepotu) vezivna su nit Bratskog Lanca. Snaga Bratskog Lanca počiva na snazi svakog Brata, on je jak (čvrst) koliko je jaka njegova najslabija karika. Stoga nije ni slučajno što se član Bratskog Lanca ne može postati "slučajno" Za članstvo u Bratskom Lancu treba ispuniti niz preduslova, od onog Slobodan čovek na Dobrom glasu, do onog da svaki Brat kroz ritual vizuelnih i individualnih simbola, zajedno s intelektualnim i čulnim predstavama u okviru rituala uspeva da promišlja sjedinjujući (povezujući) Mikrokosmos sa Makrokosmosom.

Bratski lanac je bio i ostao stalni hroničar svih dešavanja (događaja) kroz koje je prolazilo Slobodno Zidarstvo. On simbolizuje snagu Slobodnog Zidarstva, s jedne strane, ali i snagu (duhovnu i moralnu) svakog Brata ponaosob, s druge strane. Snaga bratskog lanca ne ogleda se samo u fizičkoj povezanosti "stisku bratskih ruku" Braće, već je daleko više od toga. Bratski lanac je simbol moralne i duhovne snage - energija kao vezivna nit među svom Braćom na zemaljskoj kugli. Braća su sledbenici, ali i "sluge" Velikog Neimara Svemira sa kojim ih

povezuje bratski lanac zasnovan na duhovnoj - moralnoj energiji.

Svoj dug prema precima, začetnicima Slobodnog Zidarstva, Braća odužuju povezujući se u bratski lanac. Formirajući bratski lanac, Braća ispunjavaju Zakletvu koju su dali Velikom Neimaru Svemira, da će negovati bratske odnose, bez obzira na sve različitosti: verske, nacionalne, obrazovne i materijalne, stvarajući na taj način društvo bez granica. Društvo čiji temelji počivaju na moralnoj i duhovnoj odrednici svakog od nas Braće, članova Slobodnog Zidarstva. A da bi bio dostojan takvog lanca, svaki Brat ima za dužnost da “radi na sebi” – “da kleše svoj neobrađeni moralni - duhovni lik”. Samo na taj način će biti dostojan bratskog lanca i slave Velikog neimara svemira.

Bratski lanac, iako, na prvi pogled, zasnovan na stisku ruke našeg Brata, daleko je uzvišeniji od tog fizičkog jedinstva. To je lanac koji počiva na bratskoj saosećajnosti naših srca, umova, moralne i duhovne vrednosti. On nas opominje, da težimo ka savršenstvu Velikog neimara svemira, ali nas istovremeno i opominje - podseća, da još nismo savršeni.

U tome se ogleda i naša dužnost da neprestano radimo na sebi. “Klešemo” sebe, kao neobrađeni kamen, ugrađujući ga u temelje pravednijeg i humanijeg društva. Društva u čijem oblikovanju su utkali svoje duhovne i moralne vrednosti Slobodni Zidari, Majstori Kraljevske Umetnosti, pre nas.

Naš bratski lanac, onakav kakvim ga vidimo mi Slobodni Zidari, danas, predstavlja samo, jednu, kariku u bratskom lancu za pokoljenja - Slobodne Zidare koji će nam se pridružiti, i širiti bratski lanac u vremenu koje dolazi iza nas. Na tom putu ka: Slobodi, Jednakosti i Pravdi, vodiće ih tri Velika Svetla Slobodnih Zidara. Sveta Knjiga kao simbol tradicije; Ugaonik kao simbol pravičnosti naših misli i dela (temelj moralnog zakona) i Šestar kao alat za merenje uspeha (napretka) naših dela koja će činiti u Slobodno - zidarskom životu.

Brat: S.Ć.

P.L. „Đorđe Vajfert“

Beograd: 18.02.6014. G:I.:S:.

ПРИКАЗ

„МАСОНСКОГ ПРИРУЧНИКА“

Аутора: Бр. Д. Ч., Издавач: ВНЛС,
На Оријенту Београд,
6013. Г.:И.:С:.

Припала ми је част да искажем своје мисли и осећања које је у мени изазвао (која су настала након прочитаног) „Масонски приручник“, аутора, Брата Д.Ч. Исказати своје мисли и осећања о „Масонском Приручнику“, основном штиву Слободнозидарске науке о моралу, под велом алегорије илустроване симболима, није лак ни једноставан задатак ниједног Слободног Зидара. Разлога за то има више. Кључни је тај, што „Масонски Приручник“ представља својеврсну Слободнозидарску литературу, штиво, у које је Брат Д.Ч. уткао своја Слободнозидарска искуства-сазнања, заснивајући их на платформи најрелевантније архивске грађе, с једне стране, и да је то Масонско штиво рецензирано-одобрено за штампу одлуком Савезног Већа

(бр.05/11.05.6013.год.) у издању Велике Националне Ложе Србије (ВЛНС).

С друге стране, тај задатак је утолико тежи ако се подсетимо да је Ученик у хијарахији Слободног Зидарства необрађени камен, који уз помоћ Слободнозидарског алата мора да ради на себи, клешући-одбијајући чекићем неравнине, претварајући га у обрађени камен који се може уградити у грађевину. Ту грађевину - Братски Ланац започела су Браћа, пре неколико столећа. Сваки Брат-Ученик, који им се, придружује чином иницијације, Заклетвом пред Олтаром Великог Неимара Свемира, обавезује се: да ће својим размишљањем, чашћу, поштењем и несебичношћу у односу са другима допринети да сви будемо бољи људи, како бисмо могли ублажити патње других, и у деловању ка спољњем окружењу, настојати да оно буде хумано, социјално праведније и лишено сваке охолости. Имајући у виду овај основни принцип Слободног Зидарства отварају се питања: да ли ћу, ја, иако, још необрађени камен, Слободнозидарски несазрео, имати снаге, мудрости и лепоте да изнесем градњу—(да градња успе)? и, да ли сам, правилно разумео садржај-поруке Масонског Приручника?

Прибојавајући се ове Ученичке несавршености, а у намери да приказом Приручника, аутора, Брата Д.Ч., препознам језик симбола и симболичких радњи, које аутор Приручника назива азбуком Слободног Зидарства, с једне, и спознам себе као „архитектонског детаља“ (Слободнозидарског Ученика), с друге стране, приказ започињем с ослонцем на

релевантну, масонску литературу, где је почасно место припало Алберту Пајку, најпознатијем идеологу Слободних Зидара (Оснивачу Шкотског Масонског Реда у Америци). Избор није случајан. И аутор Приручника, Брат Д.Ч., своје излагање под насловом започиње с ослонцем на овог Слободнозидарског идеолога.

Отвара се питање, шта нам то поручује Алберт Пајк, писац Масонског Декалога, с којим аутор Масонског приручника започиње своје излагање. То су интелектуално-духовне препоруке : „Не чини ништа чега се нећеш радо сећати. Слушај много, причај мало, чини добро...Оно што смо чинили само за себе нестаће са нама. Оно што смо учинили за друге, за свет, остаје и постаје бесмртно“. Реч је о препорукама, сваком Слободном Зидару, за прочишћење свог живота, нагласак на врлине које су Слободно Зидарство одржале у вишевековном постојању. Речју, умереност, чврстина, мудрост, праведност, храброст, вера и нада с једне, и основни-најважнији Масонски симболи:

Три Велика Светла Слободног Зидарства (Књига Светог Завета, Угаоник и Шестар) који се налазе у Храму, с друге стране, представљају генератор у духовном развоју Слободног Зидара, и изградњи хуманијег друштва и васпитавања човека и човечанства до човечности.

У развијању теме, аутор „Масонског Приручника“, Брат Д.Ч. је пошао од основних Масонских упутстава, појмовног одређења Слободног Зидарства, пријема-иницијације кандидата, знакова распознавања-основних Масонских симбола, уређивања Храма, понашања у Ложи, понашања Слободних зидара изван Ложе, надлежности Старешинства Ложе и њихове хијерхаије, циљева, принципа и стратегије Масонерије, оспоравања и кратке историје Слободног Зидарства у Србији.

С обзиром на ограниченост времена, за овакву врсту рада, како је то прописао и „Масонски Пиручник“, није могуће понаособ приказати свако од 12 поглавља која су обрађена на 87 страница Приручника. Определио сам се за она која представљају стубове Слободног Зидар-

ства (Древног Шкотског обреда), чије тајне спознајемо-учимо приликом сваког Ритуалног рада у П.Л.: „Ђорђе Вајферт“.

Полазећи од чињенице да ме љубав према Слободном Зидарству, довела у Соломонов храм-Храм хуманости, П.Л.: „Ђорђе Вајферт“, постајући тако карика Бртског Ланца, мишљења сам да се најјезгровитији приказ Масонског Приручника може дати с ослонцем на Ритуални рад приликом отварања-затварања рада Ложе. Спознаја ових тајни Ритуала, учењем-савладавањем, кроз језик симбола и симболичких радњи, представља по мом скромном искуству просвећење обичног човека (сазревање), Ученика да сам донесе закључке о неким тајнама, чији су темељ ови симболи.

С позивом, на два одабрана, нека ми буде допуштено да кажем (на ова два најважнија сегмента Ритуалног рада) Слободних Зидара у Храму, може се приказати „Масонски Пиручник“ у целисти. То су основни принципи-филзофски постулати на којима почива Слободно Зидарство. Сврха Ритаула у Ложи је да, да нас, управо, кроз симболику чина, отварања и затварања Ложе (кроз симболику изговорених речи од стране Часног Старешине и његових помоћника), подстакне-наведе да разумемо оно што је основна стратегија Слободног зидарства. Овим речима се даје до знања: да су Масони људи који верују у Великог Архитекту Свемира тежећи да кроз

духовно прочишћење (Братску љубав, милосрђе и истину) достигну духовну висину, која би их приближила моралној савршености. Аутор Приручника нас подсећа да се духовна висина и морална савршеност не могу постићи „случајно“. Не спорећи изреку: „да се Масон не постаје, већ се рађа“, он у даљем тексту наводи: „да пријемом у Братство слободан човек на добром гласу постаје још бољи“. У вези са тим он нам поручује да уколико хоћемо да спознамо тајне Слободног зидарства морамо непрестано радити на себи (клесати необрађени камен), с олонцем на Три Велика Светла Слободног Зидарства: Књигу Светог Завета, Угаоник и Шестар. Стога није случајно, да се достигнути степен духовне висине и моралне савршености, као показатељ нивоа „исклесаности“ (преображаја) необрађеног у обрађени камен симболизује нивоима (степеницима) у Масонерији, као што су: Ученик, Помоћник и Мајстор Краљевске Уметности.

С друге стране, Три Мала Светла (Мудрост, Снага и Лепота), као симболи усвојених вредности Слободног Зидарства које нас уче, да се до духовне висине и моралне савршености, може стићи, само, ако смо: мудро испројектовали духовну грађевину, ако смо у моралном смислу енергични и храбри (што симболизује Снагу) да испројектовано и изведемо (реализујемо), тако да ће грађевина зрачити Лепотом. Ето, симболички речено при сваком Ритуалном раду ми

настављамо, а не започињемо, градњу Храма Хуманости, јер као што знамо, тај Храм су започели Слободни Зидари, далеко пре нас, у средњем веку. Ми само настављамо започету градњу. На тај начин ми се представљамо, симболички, као архитекте идеалне грађевине и човека, два пројекта повезана и недељива. Слободни Зидар треба истовремено да гради праведно-хумано друштво (државу) и разумног човека, поручује нам аутор Приручника, Брат Д.Ч. Символи попут Три Велика Ветла су оквир у којем се испољавају истине на којима почива Слободно Зидарство. Књига Светог Закона симбо-лизује врховни морални закон који влада у Универзуму, Угаоник и Шестар симбо-лизују усклађеност духовног и материја-лног, просторног-временског, земаљског-космичког, с једне, а њихов међусобни положај, различита стања у којима се налази Слободни Зидар, с друге стране. Ако је Угаоник положен на Шестар, материја влада духом Масона, ако је Шестар положен на Угаоник, то је знак духовне надмоћи, а ако су Шестар и Угаоник укрштени, материјална и духовна страна Масона су уравнотежене, поручује нам аутор Приручника, Брат Д.Ч.

Приводећи крају приказ овог Приручника треба истаћи да ауторовој пажњи није промакао ни историјски развој Слободног Зидарства у Србији. Иако нема аутентичне архивске грађе о почецима деловања Слободног Зидарства у Србији, ипак се, поуздано зна да је крајем 18. века у Београду постојала Масонска Ложа (у

Београдској тврђави) која је радила на турском језику.

Градњу Слободног Зидарства у Србији, хронолошки посматрано, започела су и изнела многа Браћа, пре нас. Не спореди допринос остале Браће развоју Слободног Зидарства у Србији, почасно место, припада Брату Ђорђу Вајферту. Брат Ђорђе Вајферт је 14. Фебруара 5891. године, заједно са Братом Стеваном Мокрањцем, и друом Браћом, формирао Ложу Побратим, и на положају Старешине П.Л остаје до 5899. год. П.Л. Побратим постаје матица Ложа: Уједињење, Шумадија, Немања (у Нишу), и од 5910 године почиње да ради под надзором Великог Оријента Француске и В.Л. Француске. Године 5912., 9. Маја, Брат Ђорђе Вајферт уздигнут је снагом грчке Масонске власти на 33. степен, а дан касније формиран је Врховни савет Србије и Ђорђе Вајферт је изабран за Најмоћнијег Сувереног Великог Командера Врховног Савета Србије. Коначно признање независности српских Масона који су прихватили Шкотски Ритуал извршено је на Интернационалној Конференцији Савезних Врховних Савета Шкотског Реда, октобра 5912. Године у Вашингтону, чији је домаћин био Врховни савет Јужне Јурисдикције САД. Од тог тренутка, све Ложе у Србији, осим Ложе Уједињење радиле су под заштитом Врховног Савета Србије, а Ложа Уједињење чекала је сагласност Великог Оријента Француске. Настанком Краљевине СХС долази до реорганизације Масонерије (у ВЛ Срба, Хрвата и Словенаца- ВЛ Југославије). Први Велики Масјтор ове П.Л. 5919. год.,

постаје Ђорђе Вајферт. Иако је Први и Други светски рат, био ненаклоњен Слободном Зидарству, уз расколе који су их пратили, В.Л Југославије никад није Угашена, нити је престала с радом. Тако је било и 5997.год., где се из ВЛЈ оснива ВНЛ Југославије коју признаје ВЛ Француске и друге обидијенције. ВНЛ Југославије, 6006.год., мења име у В.Н.Л Србије, под чијом заштитом данас ради 16. Радионица.

На крају, али не и по значају. Књига „Масонски Приручник“, аутора, Брата Д.Ч., посвећена је Брату Бранку Медојевићу, Великом Мајстору ВНЛС, који се 6013.године преселио на Вечни Исток. Аутор, истиче, да је Брат Бранко Медојевић дао немерљиви допринос развоју и јачању наше Обедијенције.

Једна од његових последњих активности била је рецензија ове књиге. Брат Бранко Медојевић је изнео да градња Приручника успе. С друге стране, имао сам част да Брата Бранка Медојевића упознам пре 30.година и да се с њим дружим. Годину дана, пре иницијације, открио сам му жељу: да хоћу да ступим у Слободно-зидарско Братство. Рекао ми је: „на правом си путу“. Последњи наш сусрет био је 27.маја 6013 на Ритуалном раду, и Белој Вечери, након иницијације. Мени Ученику („необрађеном камену“), верујем и целом Братском Ланцу је, много жао, што међу нама, није, једна, од важних карика у Ланцу. Међутим, верујући у бесмртност душе „Приказ Масонског Приручника“, аутора, Брата Д.Ч., ће стићи и до Брата Бранка Медојевића. С друге старне, Брат Д.Ч. је Слободним Зидарима, подарио, „Масонски Приручник“ Слободнозидарско штиво („грађевину“) које нас информише, промовише као Слободне Зидаре, истовремено сугершући нам (опомињући нас) „Не чини ништа чега се нећеш радо сећати. Слушај много, причај мало, чини добро...Оно што смо чинили само за себе нестаће са нама. Оно што смо учинили за друге, за свет, остаје и постаје бесмртно“. На тај начин, аутор „Масонског Приручника“ је Братском Ланцу даривао, препознатљиво, Слободнозидарско штиво које ће се преносити с колена на колено, употпуњујући , при томе, Слободнозидарску литературу.

Брат.: С.Ћ.
П.Л. „Ђорђе Вајферт“
Београд: 3.11.6014. Г.:И.:С.:

The chain of union (the union chain)

Before addressing the topic of the architectural plan itself we will remember that "the marking board " attribute of the degree of master, which is the paper on which the square is „traced" that contains the diagrams by which the Masonic alphabet can be deciphered. We will try to discern the steps that led to the birth of the gesture The bonding chain terminated by the thousands of years of conversion from the operational to the symbolic. Thus we will have a look to the „laced tassel " whose definition generally accepted by all researchers and esoteric publicists naturally precedes any further analysis of the 7 or 9 knots that adorn it:

"These nodes forming a continuous chain which form the laced tassel of our temples are the image of the brotherly unity which connects through an unbroken chain all the Masons on the globe, irrespectively of their Obedience or their condition in the profane life. The tight chain also means that we remain bound by secrecy that has to be maintained on our ceremonies. The fact that is not interrupted throughout its way from around-round the Lodge shows that the Freemasonry or the Kingdom of Virtue includes in the symbols of any of its lodges the entire Universe "

The shape of the symbol, the image of a lying 8 is a representation of infinity in mathematics: "this horizontal symbol can be likened to the animated sphere of the active emanations of the thought." So we have serious reason to believe that if the operative masons used the "string" for measuring and drawing on the ground, the first speculative Masons have sprinkled it reflexively, from place to place with "love knots", the name of

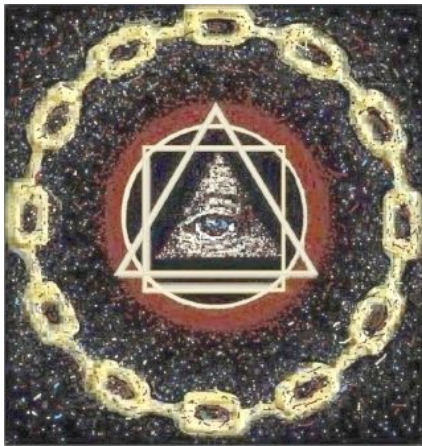
which is not fully elucidated as syntax as compared to the 'form' whose symbol I have detailed before.

"The Laced Fringe" sends us directly to "The Laced Frame " in zigzag, formed by equilateral triangles alternating black and white and drawn on the floor of the temple. "If ... the triangles in the exterior rows should be white to show how all unknown that surrounds us is able to enlighten us ... the black triangles express the effort of the initiated to comprise the unknown ... the orientation towards outside of the white triangles, pointing outwards suggests offensive of the human intellect against (to penetrate) the mystery."

The fringe has nodes, the frame has triangles and the Chain ... yes, The Chain is made of us. Of all of us! As in many other topics to which there are attempts to find a correlation between the mental , physical and spiritual plan, and in this case the human nature is present and completes and gives life

to the motionless matter. The initiated is taught to be caught in the chain as a new chain link by holding his hands crossed with other adepts who form the circle: „... This chain symbolizes the universality of Masonry, and reminds its members that whatever the country, they form a unique family of brethren, widespread all over the earth. The chain of union really gets closer all hearts and awakens in us the feeling of solidarity that also unites the consciousness of the ties between us ... is has the role of preparing the climate conducive to the mason's return to the profane world after closing work and has to be more than a mere formality "

Marius Lepage says "the rites are the fluid that makes connection between the Masonic workshops ... and bring together the visible and the invisible." The spirit born in this way can leave the workshop only if the Masons do not believe anymore in what they in what they do and do not give value and belief to the ritual acts so chaining the hands becomes nothing more than a futile gesture. Of all the rituals, "The Chain of union" is perhaps the most important from the perspective of the occult and symbolic, its secret being that, as Guaita Stanislaw says, "it creates a fixed point on which to lean, it concentrates the mental energy and from this point chosen as the center it makes the astral light to shine upon the world enhanced strengthened by a will clearly defined and formulated ... for the Mason sit becomes a shield and means to capture beneficial influences". We create chains of light that

breaks so many and so many other chains of hatred, unseen, made by ignorant or malevolent enemies, chains against Masonry. Just as "the second supervisor's mission is to awaken in the apprentice the skills of interpreting the symbols" from the painting of the apprentice, the unifying role of the chain comes to the Venerable of the Lodge by whose emanation and synthesis is determined a double stream with the brethren and thus is obtained the maximum effect. The level of the energy field that is created by the crossing arms of the Masons is more powerful as each link is active, becoming from a mere token a generator of real effectiveness, the venerable, the man endowed with organizational skills doubled by an energetic willingness and domineering knowing to lead it towards a well determined purpose.

When each of the participants 'is being designed' is likened to magical practices and is represented by the repeated attempt to break simultaneously the chain of union . The formality should be eliminated. Each mason has to acknowledge his role as an agent with positive influence to turn Freemasonry as a whole and the world itself in all its splendor. "In silence and in active meditation the thoughts can become ideas and through chain of union they can be projected on the profane world ... therefore it is desirable and even necessary that every Lodge to complete the work by a chain of union dedicated to a single idea from the heritage of ideals of Freemasonry "to theGlory of the Great Architect of the Universe.

Bro. Mircea C. S.
Grand National Lodge of Romania